

ประสิทธิผล เปรียบเทียบของฮอร์โมนจากรังไข่และต่อมหมวกไตที่มีต่อการชักนำให้ตกไข่
ในแฮมสเตอร์สีทองที่ถูกฉีดด้วยฟีนอบาร์บิทอลหรือถูกตัดต่อมใต้สมอง

นางสาวเพ็ญจันทร์ วชิโรคม

002134

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2515

I16731839

Comparative Effectiveness of Ovarian and Adrenal Hormones
on Induction of Ovulation in Phenobarbital Treated or
Hypophysectomized Golden Hamsters

Miss Penchan Vachirodom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Biology
Graduate School
Chulalongkorn University
1972

Miss Penchan Vachirodom

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. พุทธิพงษ์ วรคุณิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
รายการตารางประกอบ	ฅ
รายการภาพประกอบ	ฉ
บทนำและการตรวจเอกสาร	1
อุปกรณ์	9
วิธีดำเนินการทดลอง	12
ผลการทดลอง	
1. ผลการตรวจหาระยะวิกฤตของการหลั่งฮอโมน LH จากต่อมใต้สมองส่วนหน้า โดยการฉีดยากดประสาทชนิด ฟินอบาร์บิทอลในระยะเวลาต่าง ๆ ของวัน proestrus	26
2. ผลการศึกษาผลของ Ovarian และ Adrenal Steroids ที่มีต่อการชักนำให้ตกไข่ในสัตว์ที่ถูกห้าม Endogenous Release ของ Ovulating Hormone โดยการฉีดฟินอบาร์บิทอล 10 mg/100 gm. B.W. ระหว่างเวลา 13.30 - 14.00 น. ของวัน proestrus หรือในสัตว์ที่ตัดต่อมใต้สมองในตอนเช้า ของวัน proestrus	28
วิจารณ์ผล	44
เอกสารอ้างอิง	49
ประวัติการศึกษา	61

หัวข้อวิทยานิพนธ์   ประสิทธิผล เปรียบเทียบของฮอร์โมนจากรังไข่และต่อมหมวกไตที่มีต่อการชักนำให้ตกไข่ในแฮมสเตอร์สีทองที่ถูกฉีดด้วยฟีนobarbิทัลหรือถูกตัดต่อมไคสมอล

ชื่อ   นางสาวเพ็ญจันทร์ วชิโรคม   แผนก   ชีววิทยา

ปีการศึกษา   2515

บทคัดย่อ

แฮมสเตอร์สีทองที่ได้รับแสงสว่างวันละ 14 ชั่วโมง (ระหว่าง 6.00 - 20.00 น.) เมื่อได้รับการฉีดด้วยยากดประสาทชนิด ฟีนobarbิทัล เข้าใต้ผิวหนังปริมาณ 10 mg/100 gm น้ำหนักตัว เมื่อเวลา 13.00 น. และ 14.00 น. ของวัน pro-estrus จะมีผลห้ามการตกไข่ได้ 75% (6/8 ตัว) และ 100% (7/7 ตัว) ตามลำดับ ถ้าฉีดเวลา 15.00 น. จะห้ามการตกไข่ได้ 14.3% (1/7 ตัว) แต่ถ้ายืดเวลาฉีดออกไปจนถึง 16.00 น. แล้วปริมาณของยาเท่ากันนี้ไม่สามารถห้ามการตกไข่ได้เลย เมื่อใช้ยาชนิดเดียวกันนี้ฉีดปริมาณ 6.5 mg/100 gm น้ำหนักตัว เวลา 12.00 น., 13.00 น. และ 14.00 น. จะมีผลห้ามการตกไข่ได้เพียง 11.1% (1/9 ตัว) 10.0% (1/10 ตัว) และ 60% (6/10 ตัว) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าปริมาณของฟีนobarbิทัลที่สามารถออกฤทธิ์ห้ามการตกไข่ในแฮมสเตอร์สีทองที่เลี้ยงในแผนกชีววิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จะต้องมีปริมาณใกล้เคียงกัน 10 mg/100 gm น้ำหนักตัว และระยะวิกฤตของการหลั่งฮอร์โมน LH จากต่อมไคสมอลส่วนหน้าที่จะจำเป็นสำหรับกระตุ้นให้ตกไข่ได้จะต้องอยู่ระหว่างเวลา 14.00 - 16.00 น.

เพื่อที่จะทราบถึงบทบาทของฮอร์โมนสำคัญประเภทสเตอรอยด์จากรังไข่และต่อมหมวกไตว่าจะมีต่อการกระตุ้นการตกไข่ในแฮมสเตอร์สีทองอย่างไร ฮอร์โมนจากรังไข่ชนิด Estradiol-17 β (ในรูปของ estradiol benzoate) Progesterone และฮอร์โมนจากต่อมหมวกไตชนิด Deoxycorticosterone และ Cortisol ได้นำ

มาใช้ฉีดเข้าไปในช่องท้องของสัตว์ที่ถูกห้ามการตกไข่ด้วยการฉีดยากประสาทชนิด
 ฟีนอบาร์บิทัล ปริมาณ 10 mg/100 gm. B. W. เมื่อเวลา 13.30 น. และถูก
 คัดต่อมิไตส์มองในตอนเช้า (10.00 - 12.00 น.) ของวัน proestrus จากการ
 ตรวจรังไข่และไข่ภายในท่อนำไข่ของสัตว์ทดลองในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้นพบว่าสัตว์ที่ถูก
 ฉีดด้วย Estradiol benzoate ไม่สามารถมีผลกระตุ้นให้ตกไข่ได้เลย แม้จะเพิ่ม
 ปริมาณสูงถึง 2.5 µg ก็ตาม ในทางตรงข้าม Progesterone 100 µg และ
 Deoxycorticosterone 500 µg สามารถกระตุ้นให้ตกไข่ได้ 100% Cortisol
 สามารถกระตุ้นให้ตกไข่ได้แต่ไม่สมบูรณ์เหมือน Progesterone และ Deoxycor-
 ticosterone เพราะแม้จะเพิ่มปริมาณสูงมากถึง 1.00 - 2.00 มิลลิกรัม
 ก็ไม่สามารถชักนำให้มีการตกไข่ได้ถึง 50% Deoxycorticosterone และ
 Progesterone สามารถมีผลเสริมกันในการกระตุ้นให้ตกไข่ในสัตว์ที่ฉีดด้วย
 ฟีนอบาร์บิทัล โดยสามารถเร่งให้ตกไข่ได้ 100% ในสัตว์ที่ฉีดด้วย 50 µg Pro-
 gesterone และ 100 µg Deoxycorticosterone การคัดต่อมหมวกไตออกใน
 ตอนเช้าของวัน proestrus ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อ Progesterone และ
 Deoxycorticosterone ที่กระตุ้นการตกไข่ในสัตว์ที่ฉีดฟีนอบาร์บิทัล ในสัตว์ที่ถูก
 คัดต่อมิไตส์มองในตอนเช้าของวัน proestrus จะมีผลห้ามไม่ให้ตกไข่ได้ 100%
 แมว่าจะฉีด Progesterone 100 µg และ Deoxycorticosterone 500 µg
 ก็ไม่สามารถกระตุ้นการตกไข่ในสัตว์คัดต่อมิไตส์มองได้

จากผลของการทดลองอาจสรุปได้ว่า (1) ยากประสาทชนิดฟีนอบาร์บิทัล
 นอกจากจะมีผลห้ามไม่ให้ LH จากต่อมิไตส์มองส่วนหน้าและ endogenous progesterone
 จากรังไข่หลังออกมาแล้วยังอาจห้าม ACTH ไม่ให้หลังออกมากกระตุ้นการ
 หลั่งของ Corticosteroids จากต่อมหมวกไตด้วย (2) สเตอรอยด์จากรังไข่และ
 ต่อมหมวกไตไม่สามารถมีผลกระตุ้นรังไข่ให้ตกไข่ได้โดยตรงถ้ายังไม่ได้รับ LH จากต่อม
 ไตส์มองส่วนหน้าในปริมาณที่เพียงพอ (3) สเตอรอยด์ที่มีคาร์บอนอะตอม 21 ตัว ทั้ง
 จากรังไข่และต่อมหมวกไตแต่ไม่ใช่สเตอรอยด์ประเภท estrogen มีบทบาทสำคัญในการ

กระตุ้นการหลั่ง Ovulatory surge ของฮอร์โมน LH จากต่อมใต้สมองส่วนหน้า โดยจะมีผล feedback ที่ระดับ hypothalamic-anterior pituitary complex (4) การมี -OH เพิ่มไปจากโมเลกุลของ progesterone จะไปลดประสิทธิภาพของสเตอรอยด์ที่มีคาร์บอนอะตอม 21 ตัว ที่จะไปกระตุ้น hypothalamic-anterior pituitary complex ให้หลั่ง Ovulatory surge ของ LH จากต่อมใต้สมองส่วนหน้าของแฮมสเตอร์สีทอง : progesterone (ไม่มี -OH บน molecule) > deoxycorticosterone (+ β OH ที่ C₂₁) > Cortisol (+ β OH ที่ C_{11,21} และ α OH ที่ C₁₇) (5) อาจเป็นไปได้ว่าทั้ง progesterone จากรังไข่และ deoxycorticosterone จากต่อมหมวกไตร่วมกันทำหน้าที่กระตุ้น Ovulatory surge ของฮอร์โมน LH จากต่อมใต้สมองส่วนหน้าของสัตว์ปกติ

In order to explore possible roles of ovarian and adrenal steroids on induction of ovulation in the golden hamster, selected major hormones from the ovarian and adrenal cortex: estradiol benzoate, progesterone, deoxycorticosterone (DOC) and cortisol were intraperitoneally injected into phenobarbital treated as well as hypophysectomized animals. Results showed that steroid hormones which have 21 Carbon atoms, but not estradiol benzoate, were able to reverse phenobarbital effect and induce ovulation. Among them, progesterone was the most potent steroid capable of stimulating 100% ovulation in 10 mg/100 gm. B.W. phenobarbital treated hamsters at the dose as low as 100 μ g. One hundred percent ovulation could also be induced in these barbiturate treated animals by intraperitoneal injection of 500 μ g DOC as well as combination of 100 μ g DOC and 50 μ g progesterone. Cortisol, on the other hand, was unable to provoke more than 50% ovulation, in spite of the dose given was as high as 1.00-2.00 mg. Bilateral adrenalectomies in the morning of proestrus was unable to alter the effect of progesterone and DOC on induction of ovulation in phenobarbital treated animals. However, ovulation could not be possible to induce in all hypophysectomized and/or hypophysectomized animals treated with 100 μ g progesterone and 500 μ g DOC.

It is concluded that (1) Phenobarbital may probably inhibit endogenous release of LH as well as ACTH needed

for stimulation of ovarian progesterone and adrenal corticoids secretion. (2) Ovarian and adrenal steroids alone are incapable for stimulating the ovarian tissue to induce ovulation, unless sufficient amount of LH is available. (3) C_{21} steroids but not estrogens, are capable to stimulate the release of ovulatory surge of LH and ovulation, possibly by means of feedback mechanism through the hypothalamic-anterior pituitary complex. (4) Activity of each C_{21} steroid on induction of ovulation in phenobarbital blocked animals is largely depends on the presence or absence of -OH in the molecule: progesterone (no -OH in the molecule) $>$ DOC (+ BOH at C_{21}) $>$ cortisol (+ BOH at $C_{11,21}$ and α OH at C_{17}). (5) Ovarian progesterone and adrenal deoxycorticosterone of normal animals may act in synergism on regulation of the release of ovulatory surge of LH required for induction of ovulation in this mammalian species and possibly in other related species as well.

กิติกรรมประกาศ

(Acknowledgement)

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. พุฒิพงศ์
วรวิจิ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขณะที่ทำการ
วิจัยและเขียนวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกสนอง
ผาคินาวิน และขอขอบคุณ อาจารย์ประคอง ขอบเสียง แห่งแผนกวิชาชีววิทยา
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณ
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้

รายการตารางประกอบ

หน้า

ตารางที่ 1 ผลการตรวจหาระยะวิกฤตของการหลั่งฮอร์โมน LH จากต่อมใต้สมองส่วนหน้าโดยการฉีดยากคประสาทชนิด ฟีนอมาร์บิทอลในระยะเวลาต่าง ๆ ของวัน

proestrus 27

ตารางที่ 2 ผลของ Ovarian และ Adrenal Steroids ที่มีต่อการชักนำให้ตกไข่ในสัตว์ที่ถูกห้าม Endogenous Release ของ Ovulating Hormone โดยฉีด ฟีนอมาร์บิทอล 10 mg/100 gm B.W. เวลา 13.30 - 14.00 น. ของวัน proestrus หรือ ในสัตว์ที่สกัดต่อมใต้สมองในตอนเช้าของวัน proestrus 29

รายการภาพประกอบ

		หน้า
แผ่นภาพที่ 1	แสดงรังไข่ ท่อนำไข่ และไข่ที่ตกใหม่ ๆ ที่พบใน เช้าของวันหลังอีสตรีส	17
แผ่นภาพที่ 2	แสดงวิธีตัดต่อมิต้องมองโดยวิธี parapharyngeal approach	21
แผ่นภาพที่ 3	เปรียบเทียบ preovular follicles ใน ระยะ proestrus ของแฮมสเตอร์ปกติ กับพวกที่ถูกกระบังไม่ให้ตกไข่ด้วยการฉีดฟินอบาร์บิทอล และตรวจรังไข่ในเช้าวันรุ่งขึ้น	39
แผ่นภาพที่ 4	เปรียบเทียบผนังของ preovular follicles ในระยะ proestrus ของแฮมสเตอร์ปกติ กับพวกที่ถูกกระบังไม่ให้ตกไข่ด้วยการฉีดฟินอบาร์บิทอล และตรวจรังไข่ในเช้าวันรุ่งขึ้น	41
แผ่นภาพที่ 5	เปรียบเทียบลักษณะของ Corpus luteum ที่เกิดใหม่ในสัตว์ที่ถูกฉีดด้วยฟินอบาร์บิทอลและถูก กระตุ้นให้ตกไข่ด้วย progesterone และ corpus luteum เกาที่สลายตัวไปแล้วใน สัตว์ที่ฉีดด้วยฟินอบาร์บิทอลและ estradiol benzoate	43